

Maraş Depremleri

Yıl yirmi üç altı Şubat,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.
Kayıplar, kederler kat kat,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Merkez Pazarcık, Elbistan,
Art arda sarsıldı cihan,
Soldu bütün gül gülistan,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Malatya, Hatay, Adana,
Acılar saldı her yana,
Yas çöktü bütün vatana,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Dört çeyrekte durdu zaman,
Kıyameti vurdu zaman,
Yer yarıldı, gök toz duman,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Göz yaşını döktü devran,
Koptu dağlar, çöktü devran,
Yüreklere yakıtı devran,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Antep, Urfa, Adıyaman,
Can verdi on binlerce can,
Yükseldi feryad-ü figan,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Harabeye döndü yurtlar,
Soldu kentler, söndü yurtlar,
Kor ateşte yandı yurtlar,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Dağıldı yurtlar, yuvalar,
Enkaza döndü ovalar,
Dondurdu soğuk havalar,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Koptu Maraş'ta kıyamet,
Harap oldu on vilayet,
Sarsıldı bütün memleket,
Yıkıldı dünya Maraş'ta.

Fani

Gibi

Çöl ortasında yürüyor gibisin
Sanki kum taneleri kayıyor
Senden habersiz ayaklarının altında
Sabahın seherinde çıkan yıldız gibi
Bakışların parlak fakat gizemli
Yılların yorgunluğunu taşıyor gibisin
Her bakışın her gülüşün
Sitemlerle dolu...
Yalan, yorgun keyifsiz sanki
Türküler bile artık anlam taşımıyor
Sanki üstüne bir çizik atılmış gibi.

Gülşay ÖNAL / 20 Ekim 1996 / Erenköy-İSTANBUL

